

ΔΕΝ ΘΑ ΣΑΣ ΧΑΡΙΣΩ ΤΟ
ΜΙΣΟΣ ΜΟΥ

Μεθοδολογία ΕΑΡ
▶ ΘΕΑΤΡΟ ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΟ

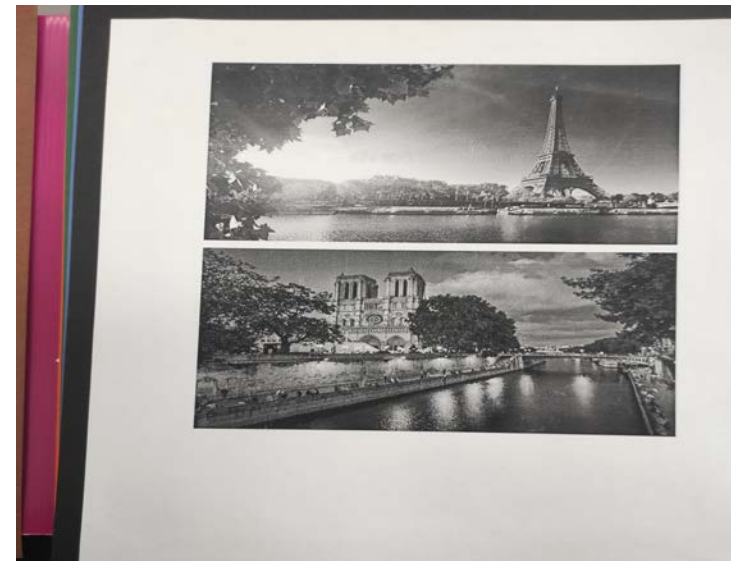
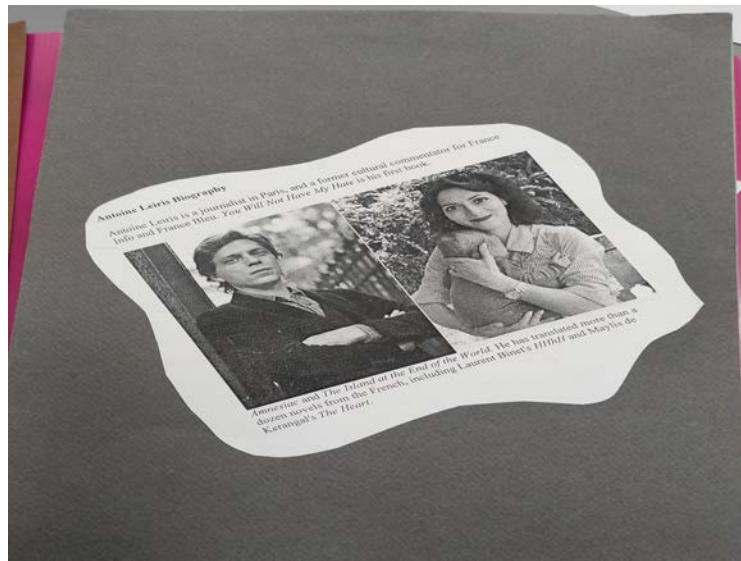
Ζερεφού Δήμητρα
2^ο Γυμνάσιο Γέρακα

ΑΦΟΡΜΗΣΗ

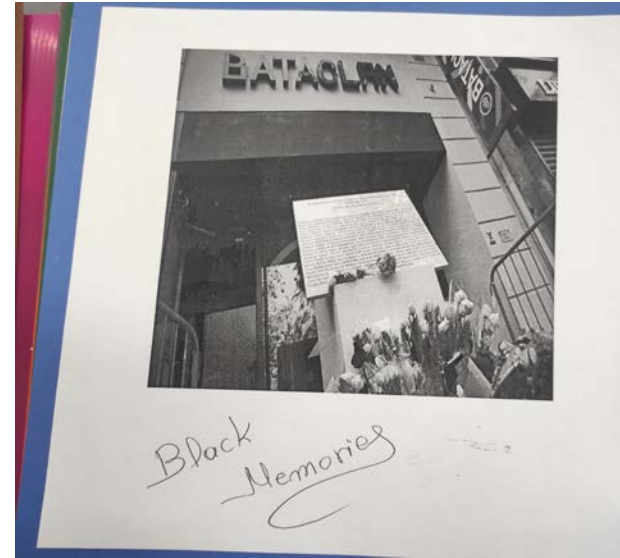
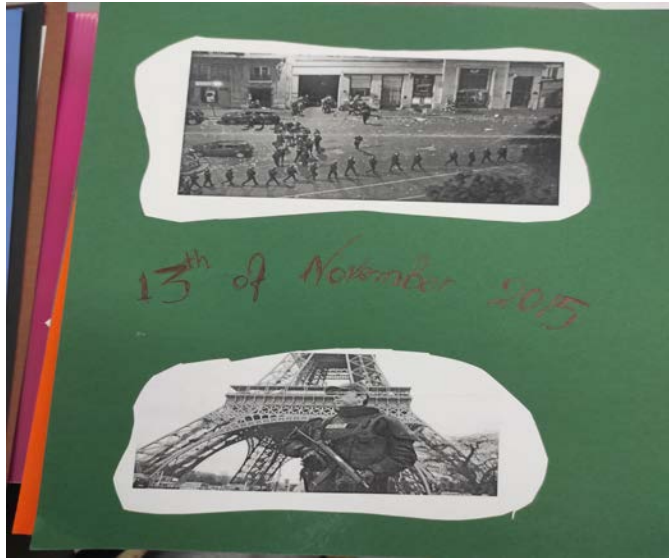
- Οι μαθητές κλήθηκαν να τοποθετηθούν επάνω στο ερώτημα: «όταν κάποιος μας προκαλεί βαθιά αδικία, είναι σωστό ν' απαντάμε με μίσος;(κατέγραψαν τις αρχικές τους απόψεις διαμορφώνοντας τις πρώτες θέσεις)

ΕΡΕΘΙΣΜΑ-ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΟ

- Με τη βοήθεια κάποιων φωτογραφιών από τα ντοκουμέντα τον Νοέμβριο του 2015 με την τρομοκρατική επίθεση στο Παρίσι, οι μαθητές ενημερώνονται για το γεγονός..



ΠΑΡΙΣΙ 13 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2015



ΘΕΑΤΡΟ ΜΠΑΚΑΤΛΑΖ

Με θεατρική ανάγνωση παρουσιάζεται το γράμμα του Γάλλου δημοσιογράφου:Antoins Leire

«ΔΕΝ ΘΑ ΣΑΣ ΧΑΡΙΣΩ ΤΟ ΜΙΣΟΣ ΜΟΥ»

Την Παρασκευή το βράδυ κλέψατε τη ζωή ενός εξαιρετικού ανθρώπου, του έρωτα της ζωής μου, της μητέρας του γιου μου, αλλά δε θα με κάνετε να σας μισήσω. Δεν ξέρω ποιοί είσαστε, δεν θέλω να ξέρω, είσαστε νεκρές ψυχές. Εάν αυτός ο Θεός για τον οποίο σκοτώνετε στα τυφλά μας έπλασε κατ' εικόνα του, κάθε σφαίρα στο κορμί της γυναίκας μου θα είναι μια ευλογία στην ψυχή της. Όχι όμως, δεν θα σας κάνω το δώρο να σας μισήσω. Αυτό είναι που διακαώς ζητάτε, αλλά η απάντηση στο μίσος με θυμό, θα ήταν παράδοση στην ίδια άγνοια που έκανε κι εσάς έτσι όπως είστε. Θέλετε να φοβάμαι, να κοιτάζω τους συμπολίτες μου με βλέμμα επιφυλακτικό, να θυσιάσω την ελευθερία μου για την ασφάλεια (...)

Είμαστε δύο, ο γιος μου κι εγώ, αλλά είμαστε πιο δυνατοί από τους στρατούς όλου του κόσμου. Δεν έχω, άλλωστε, χρόνο να σας αφιερώσω, πρέπει να πάω στον Μελβίλ που μόλις ξυπνάει. Είναι μόλις 17 μηνών, θα φάει όπως κάθε μέρα, μετά θα παίξουμε όπως κάθε μέρα, και για όλη του τη ζωή αυτό το αγόρι θα σας αναγκάζει να έρχεστε αντιμέτωποι με το γεγονός ότι είναι ευτυχισμένο κι ελεύθερο. Όχι, δεν θα έχετε ούτε το δικό του μίσος».

Antoine Leiris

Daily mail 17/ 11/ 2015

ΠΑΓΩΜΕΝΕΣ ΕΙΚΟΝΕΣ

- Δημιουργούνται σκηνές που συμβολίζουν:
- -την απώλεια
- -την καθημερινότητα της οικογένειας
- -την επιλογή στάσης απέναντι στο κακό









Με tap in εκφράζονται:
-πατέρας: μου πήρατε ό,τι πολυτιμότερο είχα αλλά δεν θα σας κάνω το δώρο να σας μισήσω
-οι μαθήτριες που περιβάλλουν το ζευγάρι με τα χέρια πιασμένα συμβολίζουν τη δύναμη της ζωής λέγοντας: είστε πιο δυνατοί κι από τους στρατούς όλου του κόσμου.

Οι μαθητές βγαίνουν από τον ρόλο τους
και εκφράζουν συναισθήματα από τη
βιωματική εμπειρία

▼ ΑΠΟΦΟΡΤΙΣΗ

ΔΙΑΛΕΚΤΙΚΗ ΣΥΖΗΤΗΣΗ

Ο θυμός που νοιώθουμε όταν αντιμετωπίζουμε δύσκολες και άδικες καταστάσεις δημιουργεί πόνο μεγάλο και δυσβάστακτο πολλές φορές. Είναι στο χέρι μας πώς θα χειριστούμε αυτόν τον πόνο. Πολλοί άνθρωποι μεταφέρουν αυτόν τον πόνο που οι ίδιοι βίωσαν σε άλλους, συνειδητά ή ασυνείδητα. Αυτό όμως βαθαίνει τον πόνο και τους κάνει δυστυχισμένους. Άλλοι όμως αξιοποιούν αυτόν τον πόνο και χρησιμοποιούν την εμπειρία που βίωσαν ως εφαλτήριο στο να βοηθήσουν άλλους συνανθρώπους τους σε παρόμοιες δύσκολες καταστάσεις.

-Εσείς τι πιστεύετε ; Το μίσος ως απάντηση στο μίσος είναι μία λύση;

ΕΞΑΤΟΜΙΚΕΥΣΗ

- Συνδέουμε το θέμα με προσωπικές εμπειρίες:
- -Πώς αντιδράτε όταν νοιώθετε αδικία ή προσβολή;
- -Θα μπορούσατε να επιλέξετε έναν άλλο τρόπο;



ΣΧΕΔΙΟ ΔΡΑΣΗΣ

Υιοθετώντας έναν άλλον τρόπο αντιμετώπισης της αδικίας:

- -Μαθαίνω να μην απαντώ στη βία με βία
- -Καλλιεργώ την ατομική και συλλογική ευθύνη που πρέπει να έχω σε κάθε περίπτωση ζωής
- -Απελευθερώνομαι από τη συναισθηματική φυλακή του μίσους.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΑΠΌ ΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ

- -Οι μαθητές βίωσαν τους ρόλους τους έντονα καθώς στην αρχή ενημερώθηκαν με φωτογραφίες που αναφέρονταν σε αυτό το ντοκουμέντο.
- -Ιδιαίτερα άγγιξε το γράμμα του Γάλλου δημοσιογράφου όπου το τελικό μήνυμα είναι πολύ δυνατό και δύσκολο , ένοιωσα ως εκπαιδευτικός, στο να γίνει αντιληπτό όπως είναι φυσικό σε αυτήν την ηλικία. Μέσα από τους ρόλους, όμως, προβληματίστηκαν και εκφράστηκαν στο τέλος θετικά, δηλαδή κατάλαβαν σε κάποιο βαθμό ότι η βία ως απάντηση στη βία δεν αποτελεί λύση, αντιθέτως δημιουργεί τον ατέρμονο κύκλο της βίας ...